

Šie ir apslēptie vārdi, ko runāja dzīvais Jēzus. Un Didimos Jūda Toms tos pierakstīja.

(01) Un viņš teica: "Kas atradīs šo vārdu nozīmi, tas nāvi nebaudīs."

(02) Jēzus saka:

(1) "Tam, kas meklē, nevajadzētu pārstāt meklēt, kamēr neatrod.

(2) Un, kad viņš atradīs, viņš būs izbījies.

(3) Un, kad viņš būs izbījies, viņš būs pārsteigts.

(4) Un viņš būs visu ķēniņš."

(03) Jēzus saka:

(1) "Ja tie, kas jūs vada, jums saka: "Redzi, valstība ir debesīs!", tad debesu putni ies jums pa priekšu.

(2) Ja tie jums saka: "Tā ir jūrā," tad zivis ies jums pa priekšu.

(3) Drīzāk valstība ir jūsos un ārpus jums."

(4) "Kad jūs iepazīsiet sevi, tad jūs tiksiet atpazīti un sapratīsiet, ka esat dzīvā Tēva bērni.

(5) Bet, ja jūs neiepazīsiet sevi, tad jūs dzīvojat nabadzībā un esat nabadzība."

(04) Jēzus saka:

(1) "Vecs cilvēks savās dienās nevilcināsies jautāt septiņas dienas vecam bērnam par dzīves vietu, un tas dzīvos.

(2) Jo daudzi pirmie kļūs par pēdējiem, (3) un viņi paliks viens pats."

(05) Jēzus saka:

(1) "Uzziniet, kas ir jūsu priekšā,

un tas, kas no jums ir apslēpts, jums kļūs skaidrs.

(2) Jo nekas nav apslēpts, kas nekļūs redzams."

(06)

(1) Viņa mācekļi viņam jautāja:

"Vai tu vēlies, lai mēs gavētu?

Un kā mums lūgt Dievu un dot žēlastības dāvanas?

Un kādu diētu mums ievērot?"

(2) Jēzus saka: "Nemelojiet. (3) Un nedariet to, ko jūs ienīstat.

(4) Jo viss tiek atklāts <patiesības> priekšā.

(5) Jo nekas nav apslēpts, kas netiktu atklāts.

(6) Un nekas nav apslēpts, kas paliktu neatklāts."

(07) Jēzus saka:

(1) "Svētīgs ir lauva, ko cilvēks apēdīs, un lauva kļūs par cilvēku.

(2) Un anatēma ir tas cilvēks, ko lauva apēdīs, un lauva kļūs par cilvēku."

(08)

(1) Un viņš saka: "Cilvēks ir kā saprātīgs zvejnieks, kas iemeta jūrā savu tīklu un izvilka to no jūras pilnu ar mazām zivtiņām.

(2) Starp tām saprātīgais zvejnieks atrada lielu, skaistu zivi.

(3) Viņš iemeta visas mazās zivtiņas atpakaļ jūrā (un) bez piepūles izvēlējās lielo zivi.

(4) Kam ir ausis dzirdēt, lai dzird."

(09) Jēzus saka:

- (1) "Redzi, sējējs izgāja. Viņš piepildīja savas saujas (ar sēklām) un (tās) izkaisīja.
 - (2) Cita nokrita ceļmalā, un putni nāca un tās izraka.
 - (3) Cita nokrita uz klints un neiesakņojās zemē, un tai nebija vārpu.
 - (4) Un cita nokrita starp ērkšķiem, tie nomāca sēklas, un tārpī tās apēda.
 - (5) Un cita nokrita labā zemē un deva labus augļus.
- Tā deva sešdesmit katrā mērā un simt divdesmit katrā mērā."

(10) Jēzus saka: "Es esmu iededzis uguni pasaulē, un redzi, Es to sargāju, līdz tā uzliesmos."

(11) Jēzus saka:

- (1) "Šīs debesis zudīs, un (debesis), kas virs tām, zudīs.
 - (2) Un mirušie vairs nebūs dzīvi, un dzīvie nemirs.
 - (3) Tanīs dienās, kad tu aprija mirušo, tu to darīji dzīvu.
- Ko jūs darīsiet, kad būsiet gaismā?
- (4) Tanī dienā, kad jūs bijāt viens, jūs kļuvāt par diviem.
- Bet, kad jūs kļūsiet par diviem, ko jūs darīsiet?

(12)

- (1) Mācekļi sacīja Jēzum: "Mēs zinām, ka Tu no mums aiziesi. Kas tad valdīs pār mums?"
- (2) Jēzus viņiem sacīja: "Lai no kurienes jūs nāktu, jums jāejiet pie Jēkaba Taisnīgā, kura dēļ debesis un zeme radās."

(13)

- (1) Jēzus sacīja saviem mācekļiem: "Salīdziniet mani un sakiet man, kam es esmu līdzīgs."
- (2) Sīmanis Pēteris viņam sacīja: "Tu esi kā taisnīgs vēstnesis."
- (3) Matejs viņam sacīja: "Tu esi kā (īpaši) gudrs filozofs."
- (4) Toms viņam sacīja:
"Skolotāj, mana mute nemaz necietīs pateikt, kam tu esi līdzīgs."
- (5) Jēzus sacīja: "Es neesmu tavš skolotājs. Jo tu esi dzēris, tu esi apreibis no burbuļojošā avota, ko esmu izmērījis."
- (6) Un viņš viņu paņēma, (un) atkāpās, (un) teica viņam trīs vārdus.
- (7) Bet, kad Toms atgriezās pie saviem biedriem, tie viņam jautāja:
"Ko Jēzus jums teica?"
- (8) Toms viņiem sacīja: "Ja es jums pateikšu kaut vienu no vārdiem, ko viņš man teica, jūs pacelsiet akmeņus un metīsiet tos uz mani, un no akmeņiem izlēks uguns (un) jūs sadedzinās."

(14) Jēzus tiem sacīja:

- (1) "Ja jūs gavējat, jūs sev sagādāsi grēku.
- (2) Un, ja jūs lūgsiet Dievu, jūs tiksiet pazudināti.
- (3) Un, ja jūs dosiet žēlastības dāvanas, jūs kaitēsiet saviem gariem.
- (4) Un, ja jūs dosieties uz kādu zemi un klejosiet no vienas vietas uz otru, (un) ja viņi jūs uzņems,
(tad) ēdiet to, ko viņi jums liks priekšā. Dziediniet viņu slimos!
- (5) Jo tas, kas ieiet jūsu mutē, jūs neapgānīs,
bet gan tas, kas iziet no jūsu mutes, jūs apgānīs."

(15) Jēzus saka: "Kad jūs redzēsiet To, kas nav dzimis no sievietes, krīti uz sava vaiga (un) pielūdziet Viņu. Viņš ir jūsu Tēvs."

(16) Jēzus saka:

- (1) "Varbūt cilvēki domā, ka Es esmu nācis nest mieru virs zemes.
- (2) Bet viņi nezina, ka Es esmu nācis nest nemieru virs zemes: uguni, zobenu, karu.
- (3) Jo pieci būs vienā namā: trīs pret diviem un divi pret trim, tēvs pret dēlu un dēls pret tēvu.
- (4) Un viņi stāvēs kā vieni paši."

(17) Jēzus saka: "Es jums došu to, ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi, un roka nav pieskārusies un kas cilvēka prātam nav nācis."

(18)

- (1) Mācekļi sacīja Jēzum: "Pastāsti mums, kāds būs mūsu gals."
- (2) Jēzus teica: "Vai jūs jau esat atklājuši sākumu, ka tagad jautājat par galu? Jo, kur ir sākums, tur būs arī gals.
- (3) Svētīgs ir tas, kas stāvēs sākumā.
- Un viņš zinās galu un nebaudīs nāvi."

(19) Jēzus saka: (1) "Svētīgs ir tas, kas bija, pirms viņš nāca būtībā.

(2) Ja jūs kļūsiat par maniem mācekļiem (un) klausīsieties maniem vārdiem, šie akmeņi jums kalpos.

(3) Jo jums ir pieci koki Paradīzē, kas vasarā (un) ziemā nemainās, un to lapas nekrīt. (4) Kas tos iepazīs, tas nāvi nebaudīs."

(20)

- (1) Mācekļi sacīja Jēzum: "Saki mums, kam līdzinās debesu valstība!"
- (2) Viņš teica: "Tā ir kā sinepju sēkla. (3) <Tā> ir mazākā no visām sēklām.
- (4) Bet, kad tā nokrīt uz kultivētas zemes, tā izaudzē lielu zaru (un) kļūst par patvērumu debesu putniem."

(21)

- (1) Marija sacīja Jēzum: "Kam ir līdzīgi tavi mācekļi?"
- (2) Viņš teica: "Viņi ir kā kalpi, kuriem uzticēts tīrums, kas nepieder viņiem.
- (3) Kad tīruma īpašnieki ieradīsies, viņi teiks: "Atdod mums savu tīrumu."
- (4) (Bet) viņi ir kaili viņu klātbūtnē, lai viņiem to atdotu (un tādējādi) atdotu viņiem savu tīrumu."
- (5) "Tāpēc es saku: "Kad nama kungs uzzinās, ka zaglis tūlīt nāks, viņš būs sardzē, pirms atnāks (un) neļaus viņam ielauzties savā mājā, savā īpašumā, lai paņemtu savu mantu."
- (6) (Bet) tu esi sardzē pret pasauli!
- (7) Apjoziet savus gurnus ar lielu spēku, lai laupītāji neatrastu ceļu, kā pie jums tikt."
- (8) "Jo vajadzības, pēc kurām jūs (ar ilgošanos) gaidāt, tiks atrastas.
- (9) Lai jūsu vidū ir kāds gudrs cilvēks!
- (10) Kad augļi bija nogatavojušies, viņš steigšus nāca ar sirpi rokā (un) to novāca.
- (11) Kam ir ausis dzirdēt, lai dzird."

(22)

- (1) Jēzus redzēja zīdaiņus zīdājus.
- (2) Viņš sacīja saviem mācekļiem: "Šie mazie, ko zīda, ir līdzīgi tiem, kas ieiet valstībā."

(3) Tie viņam sacīja: "Tad mēs ieiesim valstībā kā mazi?"
(4) Jēzus viņiem sacīja: "Kad jūs divus padarīsit par vienu un kad jūs iekšējo padarīsit līdzīgu ārējam un ārpusi līdzīgam iekšējam un augšējo līdzīgu apakšējam –
(5) tas ir, lai vīrietis un sieviete būtu viens, lai vīrietis nebūtu vīrietis un sieviete nebūtu sieviete –
(6) un kad jūs acs vietā radīsit acis un rokas vietā roku un pēdas vietā kāju, attēla vietā attēlu, (7) tad jūs ieiesiet [valstībā]."

(23) Jēzus saka:

(1) "Es jūs izraudzīšu vienu no tūkstoša un divus no desmit tūkstošiem.
(2) Un jūs pastāvēsiet kā viens vesels."

(24)

(1) Viņa mācekļi sacīja: "Parādi mums vietu, kur Tu esi, jo mums tā ir jāmeklē."
(2) Viņš tiem sacīja: "Kam ir ausis, lai dzird!
(3) Gaismā mīt gaismas cilvēkā, un tā spīd pār visu pasauli. Ja tā nespīd, tad ir tumsa."

(25) Jēzus saka:

(1) "Mīli savu brāli kā savu dzīvību!
(2) Sargā viņu kā savu acuraugu!"

(26) Jēzus saka:

(1) "Tu redzi skabargu sava brāļa acī, bet balķi savā acī neredzi.
(2) Kad tu izņemsi balķi no savas acs, tad tu redzēsi (pietiekami skaidri), lai izņemtu skabargu no sava brāļa acs."

(27)

(1) "Ja jūs neatturēsieties no pasaules, jūs neatradīsiet valstību.
(2) Ja jūs nepadarīsiet sabatu par sabatu, jūs Tēvu neredzēsiet."

(28) Jēzus saka:

(1) "Es stāvēju pasaules vidū un miesā Es tiem parādījos.
(2) Es atradu viņus visus piedzērušos. Nevienu no viņiem Es neatradu izslāpušu.
(3) Un Mana dvēsele sāpēja par cilvēces bērniem, jo viņi ir akli savās sirdīs un nevar redzēt; jo viņi nāca pasaulē tukšā,
(un) viņi arī cenšas aiziet no pasaules tukšā.
(4) Bet tagad viņi ir piedzērušies.
(Bet) kad viņi nokratīs savu vīnu, tad viņi pārdomās."

(29) Jēzus saka:

(1) "Ja miesa radusies gara dēļ, tas ir brīnums.
(2) Bet, ja gars (radās) ķermeņa dēļ, tas ir brīnumu brīnums.
(3) Tomēr es brīnos, kā šī lielā bagātība ir apmetusies šajā nabadzībā."

(30) Jēzus saka:

- (1) "Kur ir trīs dievi, tie ir dievi.
- (2) Kur ir divi vai viens, tur Es esmu ar viņu."

(31) Jēzus saka:

- (1) "Neviens pravietis netiek pieņemts savā (savā) dzimtajā pusē.
- (2) Ārsts nedziedina tos, kas viņu pazīst."

(32) Jēzus saka: "Pilsēta, kas celta uz augsta kalna (un) nocietināta, nevar sabrukt, nedz arī to var paslēpt."

(33) Jēzus saka:

- (1) "Ko jūs ar ausi dzirdēsiet {ar otru ausi}, to pasludināsi no saviem jumtiem.
- (2) Jo neviens neiededzina lukturi (un) neliek to zem pūra, nedz arī noliek to slēptuvē.
- (3) Bet viņš to noliek lukturī, lai ikviens, kas ienāk un iziet, redzētu tā gaismu."

(34) Jēzus saka: "Ja akls vada aklu, tad abi iekritīs bedrē."

(35) Jēzus saka:

- (1) "Nav iespējams ieiet stipra (cilvēka) namā
(un) to ar varu ieņemt, ja vien viņš nenasien viņa rokas.
- (2) Tad viņš izlaupīs viņa namu."

(36) Jēzus saka: "Neuztraucieties no rīta līdz vakaram un no vakara līdz rītam par to, ko jūs ģērbisieties."

(37)

- (1) Viņa mācekļi sacīja: "Kad Tu mums parādīsies, un kad mēs Tevi redzēsim?"
- (2) Jēzus sacīja: "Kad jūs izģērbisieties bez kauna un paņemsiet savas drēbes
(un) liksiet tās zem kājām kā mazi bērni (un) samīsiet tās,
- (3) tad [jūs] redzēsiet Dzīvā Dēlu un nebīstīsieties."

(38) Jēzus saka:

- (1) "Daudzkārt jūs esat vēlējušies dzirdēt šos vārdus,
ko es jums runāju, un jums nav neviena cita, no kā tos dzirdēt.
- (2) Būs dienas, kad jūs mani meklēsiet (un) neatradīsiet."

(39) Jēzus saka:

- (1) "Farizeji un rakstu mācītāji ir saņēmuši atziņas atslēgas, (bet) tās ir noslēpuši.
- (2) Ne viņi ir ienākuši, nedz arī ir ļāvuši ieiet tiem, kas vēlas.
- (3) Bet jūs esiet gudri kā čūskas un bez viltus kā baloži!"

(40) Jēzus saka:

- (1) "Vīnogu stādīja ārpus Tēva (vīna dārza).
- (2) Un, tā kā tas netiek atbalstīts, tas tiks izrauti ar saknēm (un) ies bojā."

(41) Jēzus saka:

- (1) "Kam (kaut kas) ir rokā, tam (kaut kas vairāk) tiks dots.
- (2) Un kam nekā nav, tam atņems pat to mazumiņu, kas viņam ir."

(42) Jēzus saka: "Esiet garāmgājēji."

(43)

(1) Viņa mācekļi viņam sacīja: "Kas tu esi, lai mums to teiktu?"

(2) "Vai jūs no tā, ko es jums saku, nesapratāt, kas es esmu?"

(3) Bet jūs esat kļuvuši līdzīgi jūdiem!

Viņi mīl koku, (bet) viņi ienīst tā augļus.

Vai arī viņi mīl augļus, (bet) viņi ienīst koku."

(44) Jēzus saka:

(1) "Kas zaimo Tēvu, tam tas tiks piedots.

(2) Un kas zaimo Dēlu, tam tas tiks piedots.

(3) Bet, kas zaimo Svēto Garu, tam tas netiks piedots ne virs zemes, ne debesīs."

(45) Jēzus saka:

(1) "Vīnogas netiek novāktas no ērkšķiem, nedz vīģes no dadžiem, jo tās nenes augļus.

(2) Labs cilvēks no savas mantas iznes labu. (3) Ļauns cilvēks no savas sirds ļaunās

mantas iznes ļaunu un runā ļaunu. (4) Jo no sirds pārpilnības viņš iznes ļaunu."

(46) Jēzus saka:

(1) "No Ādama līdz Jānim Kristītājam starp tiem, kas dzimuši no sievietēm, nav neviena, kas pārspētu Jāni Kristītāju, lai viņa (t.i., Jāņa) acis nebūtu jānolaiž. (2) Bet Es arī esmu teicis: "Kas no jums kļūs mazs, tas iepazīs valstību un pārspēs Jāni.""

(47) Jēzus saka:

(1) "Nav iespējams cilvēkam uzkāpt uz diviem zirgiem un izstiept divus lokus. (2) Un kalpam nav iespējams kalpot diviem kungiem. Citādi viņš vienu godās un otru nievās.

(3) Nevienš nedzer veco vīnu un tūlīņ nevēlas dzert jauno vīnu. (4) Un jaunu vīnu nelej vecos ādas maisos, lai tie neplīstu; un veco vīnu nelej jaunā ādas maisā, lai tas to nesabojātu. (5) Vecu ielāpu nešuj pie jauna apģērba, jo tad saplīst."

(48) Jēzus saka: "Ja divi vienā mājā slēdz mieru,

(tad) viņi teiks kalnam: 'Pārcelies,' un tas pārcelsies."

(49) Jēzus saka:

(1) "Svētīgi vientuļnieki, izredzētie. Jo jūs atradīsiet valstību.

(2) Jo jūs nākat no tās (un) atgriezīsieties tajā."

(50) Jēzus saka:

(1) Ja viņi jums jautā: "No kurienes jūs nākat?" (tad) sakiet viņiem: "Mēs esam nākuši no gaismas, vietas, kur gaisma pati no sevis ir radusies, ir nostiprinājusies un parādījusies pēc viņu tēla."

(2) Ja viņi jums jautā: "Vai tie esat jūs?" (tad) sakiet: "Mēs esam Viņa bērni un dzīvā Tēva izredzētie."

(3) Ja viņi jums jautā: "Kāda ir jūsu Tēva zīme jūsu vidū?" (tad) sakiet viņiem: "Tā ir kustība un miers.""

(51)

(1) Viņa mācekļi viņam sacīja: "Kad notiks mirušo <augšāmcelšanās> un kad nāks jaunā pasaule?"

(2) Viņš tiem sacīja: "Tā (augšāmcelšanās), ko jūs gaidāt, (jau) ir atnākusi, bet jūs to nepazīstat."

(52)

(1) Viņa mācekļi viņam sacīja: "Divdesmit četri pravieši ir runājuši Izraēlā, un visi (no viņiem) ir runājuši caur tevi."

(2) Viņš tiem sacīja: "Jūs esat atstumjuši no sevis dzīvo (vienu) un esat sākuši runāt par tiem, kas ir miruši."

(53)

(1) Viņa mācekļi viņam jautāja: "Vai apgraizīšana ir noderīga vai nē?"

(2) Viņš tiem sacīja: "Ja tā būtu noderīga, viņu tēvs viņus no mātes dzemdētu apgraizītus."

(3) Bet patiesā apgraizīšana garā ir uzvarējusi visu."

(54) Jēzus saka: "Svētīgi nabagie, jo jums pieder debesu valstība."

(55) Jēzus saka:

(1) "Kas neienīst savu tēvu un māti, tas nevar būt Mans māceklis."

(2) Un, kas neienīst savus brāļus un māsas un neņems savu krustu kā Es, tas nebūs Manis cienīgs."

(56) Jēzus saka:

"Kas ir iepazinis pasauli, tas ir atradis līķi."

Un kas ir atradis (šo) līķi, tam pasaule nav cienīga."

(57) Jēzus saka:

(1) "Tēva valstība ir līdzīga cilvēkam, kam bija (laba) sēkla."

(2) Viņa ienaidnieks atnāca naktī. Viņš iesēja nezāles labās sēklas vidū."

(3) Cilvēks neļāva (kalpiem) izraut nezāles."

Viņš tiem sacīja: "Lai jūs neiet izraut nezāles (un tad) izraut kopā ar tām kviešus."

(4) Jo ražas dienā nezāles būs redzamas, un tās tiks izrautas (un) sadedzinātas."

(58) Jēzus saka: "Svētīgs ir tas cilvēks, kas ir cīnījies. Viņš ir atradis dzīvību."

(59) Jēzus saka: "Meklējiet Dzīvo, kamēr esat dzīvi,

lai jūs nemirtu (un) tad meklējiet Viņu redzēt."

Un jūs nevarēsiet (Viņu) redzēt."

(60)

(1) <Viņš ieraudzīja> samarieti, kurš ceļā uz Jūdeju mēģināja nozagt jēru."

(2) Viņš teica saviem mācekļiem: "Tas (cilvēks) vajā jēru."

(3) Tie viņam teica: "Lai to nokautu (un) apēstu."

(4) Viņš tiem teica: "Kamēr tas ir dzīvs, viņš to neēdīs, bet (tikai) tad, kad viņš to būs nonāvējis (un) tas būs kļuvis par līķi."

(5) Tie viņam teica: "Citādi viņš to nevar izdarīt."

(6) Viņš tiem teica: "Arī jūs meklējiet sev atpūtas vietu, lai jūs neklūtu par līķi (un) netiktu apēsti."

(61)

(1) Jēzus teica: "Divi gulēs uz vienas gultas. Viens mirs, otrs dzīvos."

(2) Salome teica: "(Tātad) kas tu esi, cilvēk?"

Tu esi ieņēmis vietu manā dīvēkā kā <svešinieks> un esi ēdis no mana galda."

(3) Jēzus viņai sacīja: "Es esmu tas, kas nāk no tā, kurš (vienmēr) ir tas pats."

Man tika dots nedaudz no tā, kas pieder Manam Tēvam."

(4) "Es esmu tavs mācekļis!"

(5) "Tāpēc Es saku: ja kāds kļūst <līdzīgs> (Dievam), viņš kļūs gaismas pilns. Bet, ja viņš kļūst par tādu, atšķirts (no Dieva), viņš kļūs tumsas pilns."

(62) Jēzus saka:

(1) "Savus noslēpumus Es stāstu tiem, kas ir [manu] noslēpumu cienīgi."

(2) "Lai ko darītu tava labā roka, tava kreisā roka lai nezina, ko tā dara."

(63) Jēzus saka:

(1) "Bija kāds bagāts cilvēks, kam piederēja daudz mantas.

(2) Viņš teica: "Es izmantošu savu mantu, lai sētu, pļautu, stādītu un (un) piepildītu savus klētis ar augļiem, lai man nekā netrūktu."

(3) Tā viņš domāja savā sirdī. Un tanī naktī viņš nomira.

(4) Kam ausis ir, lai dzird."

(64) Jēzus saka:

(1) "Kādam cilvēkam bija viesi. Un, kad viņš bija sagatavojis vakariņas, viņš sūtīja savu kalpu, lai tas uzaicinātu viesus.

(2) Viņš piegāja pie pirmā (un) sacīja viņam: "Mans kungs tevi aicina."

(3) Viņš teica: "Man ir rēķini dažiem tirgotājiem. Viņi šovakar nāk pie manis. Es iešu (un) došu viņiem norādījumus. Atbrīvo mani no vakariņām."

(4) Viņš piegāja pie cita (un) sacīja viņam: "Mans kungs tevi ir uzaicinājis."

(5) Viņš viņam teica: "Esmu nopircis māju, un mani uz dienu ir izsaucis (prom). Man nebūs laika."

(6) Viņš devās pie cita (un) sacīja viņam: "Mans kungs tevi aicina."

(7) Viņš viņam teica: "Mans draugs gatavojas precēties, un es esmu tas, kurš gatavos maltīti. Es nevarēšu nākt. Atbrīvo mani no vakariņām."

(8) Viņš piegāja pie cita (un) sacīja viņam: "Mans kungs tevi aicina."

(9) Tas viņam teica: "Esmu nopircis ciematu. Tā kā es grāšos iekasēt īri, es nevarēšu nākt. Atvainojiet."

(10) Kalps aizgāja. Viņš sacīja savam kungam:

"Tie, kurus jūs uzaicinājāt uz vakariņām, ir lūguši atļauju viņiem nenākt."

(11) Kungs sacīja savam kalpam: "Ejiet uz ceļiem.

Atvediet (atpakaļ) tos, kurus atradīsit, lai viņi varētu ieturēt vakariņas."

(12) Tirgotāji un pārdevēji (neieies) mana Tēva vietās."

(65) Viņš teica: "[Augļotājam] piederēja vīna dārzs. Viņš to atdeva zemniekiem, lai tie to apstrādātu (un) viņš pats saņemtu no viņiem tā augļus. (2) Viņš sūtīja savu kalpu, lai zemnieki viņam dotu vīna dārza augļus. (3) Viņi sagrāba viņa kalpu, sita viņu (un) gandrīz nogalināja. Kalps atgriezās (atpakaļ) un pastāstīja savam kungam.

(4) Viņa kungs teica: "Varbūt <viņi> neatzina <viņu>."

(5) Viņš sūtīja citu kalpu, (un) zemnieki sita arī šo otru.

(6) Tad kungs sūtīja savu dēlu (un) teica: "Varbūt viņi izrādīs cieņu pret manu dēlu."

(7) (Bet) šie zemnieki, zinot, ka viņš ir vīna dārza mantinieks, sagrāba viņu (un) nogalināja.

(8) Kam ir ausis, lai dzird."

(66) Jēzus saka: "Parādiet man akmeni, ko cēlāji atmetuši. Tas ir stūrakmens."

(67) Jēzus saka: "Kas zina visu, tam kaut kā trūkst, tas (jau) trūkst visa."

(68) Jēzus saka:

- (1) "Svētīgi jūs esat, kad viņi jūs ienīst un vajā.
- (2) Bet viņi paši neatradīs vietu tur, kur viņi jūs vajājuši."

(69) Jēzus saka:

- (1) "Svētīgi tie, kas savās sirdīs ir tikuši vajāti.
Viņi ir tie, kas patiesi ir iepazinuši Tēvu."
- (2) "Svētīgi tie, kas cieš badu, lai tā vēders, kas to vēlas, tiktu remdēts."

(70) Jēzus saka:

- (1) "Ja tu to radīsi sevī, (tad) tas, kas tevī ir, tevi glābs.
- (2) Ja tevī tā nebūs, (tad) tas, kā tevī nav, tevi nogalinās."

(71) Jēzus saka: "Es [šo] namu nojaukšu, un neviens to [no jauna] nevarēs uzcelt."

(72)

- (1) Kāds [cilvēks viņam teica]: "Saki maniem brāļiem, lai viņi ar mani sadala mana tēva mantu."
- (2) Viņš tam sacīja: "Cilvēk, kas mani ir padarījis par dalītāju?"
- (3) Viņš pagriezās pret saviem mācekļiem un sacīja tiem: "Vai es tiešām esmu dalītājs?"

(73) Jēzus saka:

- (a) "Pļaujamā daudz, bet strādnieku maz.
- (b) Bet lūdziet To Kungu, lai Viņš sūta strādniekus ražas ievākšanā."

(74) Viņš teica: "Kungs, ap aku ir daudz cilvēku, bet <akā> nekā nav."

(75) Jēzus saka: "Daudzi stāv durvju priekšā, bet kāzu namā ieies vientuļie."

(76) Jēzus saka:

- (1) "Tēva valstība ir līdzīga tirgotājam, kam bija prece un viņš atrada pērli.
- (2) Šis tirgotājs ir gudrs. Viņš pārdeva preci (un) nopirka sev pērli vienam pašam.
- (3) Arī jūs meklējiet Viņa mantu, kas nezūd, (un) kas paliek tur, kur kodes to nevar aizsniegt, lai to apēstu, un neviens tārps to nevar sabojāt."

(77) Jēzus saka:

- (1) "Es esmu gaisma, kas ir pār visu. Es esmu Viss.
Viss nāca no manis. Un pie manis ir atnācis Viss."
- (2) "Sašķeļ koka gabalu – Es esmu tur.
- (3) Pacel akmeni, un tu mani tur atradīsi."

(78) Jēzus saka:

- (1) "Kāpēc jūs devāties uz laukiem? Lai redzētu niedri, ko vējš šūpo,
- (2) un lai redzētu cilvēku, kas gērbies mīkstās drēbēs [kā jūsu] ķēniņi un jūsu dižciltīgie/varenie?
- (3) Viņi ir gērbušies mīkstās drēbēs un nespēs atpazīt patiesību."

(79)

- (1) Sieviete no pūļa viņam sacīja: "Sveika lai ir klēpī, kas tevi nesa, un krūtīs, kas tevi baroja."
- (2) Viņš [viņai] sacīja: "Sveika lai ir tie, kas ir dzirdējuši Tēva vārdu (un) to patiesi ir turējuši."

(3) Jo būs dienas, kad jūs teiksit: "Sveika lai ir klēpī, kas vēl nav ieņēmusi, un krūtīs, kas vēl nav devušas pienu.""

(80) Jēzus saka:

(1) "Kas ir iepazinis pasauli, tas ir atradis (mirušo) ķermeni.

(2) Bet, kas ir atradis (mirušo) ķermeni, tam pasaule nav cienīga."

(81) Jēzus saka:

(1) "Kas kļuvis bagāts, lai kļūst par ķēniņu.

(2) Un tam, kam ir vara, no tās jāatsakās."

(82) Jēzus saka:

(1) "Kas ir Man tuvumā, tas ir pie uguns.

(2) Un, kas ir tālu no Manis, tas ir tālu no valstības."

(83) Jēzus saka:

(1) "Attēli ir redzami cilvēcei, bet gaismā tajos ir apslēpta attēlā.

(2) {} Tēva gaismā atklāsies, bet Viņa attēls ir apslēpts Viņa gaismā."

(84) Jēzus saka:

(1) "Kad jūs redzat savu līdzību, jūs priecājaties. (2) Bet, kad jūs redzat savas līdzības, kas radās pirms jums – tās ne mirst, ne kļūst redzamas – cik daudz jūs vēl panesīsiet?"

(85) Jēzus saka:

(1) "Ādams nāca no lielas varas un lielas bagātības. Bet viņš nekļuva jūsu cienīgs.

(2) Jo, ja viņš būtu bijis cienīgs, (tad) [viņš] nebūtu [baudījis] nāvi."

(86) Jēzus saka:

(1) "[Lapsām] ir savas alas un putniem ir savas ligzdas.

(2) Bet Cilvēka Dēlam nav kur nolikt galvu (un) atpūsties."

(87) Jēzus saka:

(1) "Nožēlojama ir miesa, kas ir atkarīga no miesas.

(2) Un nožēlojama ir dvēsele, kas ir atkarīga no šiem diviem."

(88) Jēzus saka:

(1) "Pie jums nāk vēstneši un pravieši, un viņi jums dos to, kas jums pieder.

(2) Un jūs savukārt dodiet viņiem to, kas ir jūsu rokās (un) sakāt sev:

"Kad viņi nāks (un) paņems to, kas viņiem pieder?""

(89) Jēzus saka:

(1) "Kāpēc jūs mazgājat kausa ārpusi?

(2) Vai jūs nesaprotat, ka tas, kurš radīja iekšpusi, ir tas pats, kurš radīja arī ārpusi?"

(90) Jēzus saka:

(1) "Nāciet šurp pie Manis, jo Mans jūgs ir maigs un Mana valdīšana ir lēnprātīga.

(2) Un jūs atradīsiet mieru sev."

(91)

(1) Viņi viņam sacīja: "Saki mums, kas tu esi, lai mēs varētu tev ticēt."

(2) Viņš tiem sacīja: "Jūs pētāt debesu un zemes seju,

bet To, kas ir jūsu priekšā, jūs neesat pazinuši
un nezināt, kā pārbaudīt šo iespēju."

(92) Jēzus saka:

- (1) "Meklējiet, un jūs atradīsiet.
- (2) Bet lietas, par kurām jūs Mani jautājat senos laikos
un ko Es jums tanī dienā nestāstīju,
tagad Es jums vēlos teikt, bet jūs tās nemeklējat."

(93)

- (1) "Nedodiet svētumu suņiem, lai tie to neizmet mēslu kaudzē.
- (2) Nemetiet pērles cūkām, lai tās nepārvēršas [dubļos]."

(94) Jēzus [saka]:

- (1) "Kas meklē, tas atrod.
- (2) [Kas klauvē], tam taps atvērts."

(95) [Jēzus saka:]

- (1) "Ja tev ir nauda, neaizdod to uz procentiem.
- (2) Labāk dod to tam, no kā tu to (atgūt) neatgūsi."

(96) Jēzus [saka]:

- (1) "Tēva valstība ir līdzīga sievietei.
- (2) Viņa paņēma nedaudz rauga. [Viņa] to ielika mīklā (un) sataisīja no tā lielas maizes.
- (3) Kam ausis ir, lai dzird."

(97) Jēzus saka:

- (1) "[Tēva] valstība ir līdzīga sievietei, kas nes [trauku], pilnu ar miltiem.
- (2) Kad viņa gāja pa ceļu, ļoti tālu (no mājām),
trauka rokturis salūza, (un) milti iztecēja [uz] ceļa.
- (3) (Bet) viņa (to) nezināja; viņa nebija pamanījusi problēmu.
- (4) Kad viņa nonāca savās mājās, viņa nolika trauku uz grīdas (un) atrada to tukšu."

(98) Jēzus saka:

- (1) "Tēva valstība ir līdzīga cilvēkam, kurš gribēja nogalināt varenu.
- (2) Viņš savā mājā izvilka zobenu (un) iedūra to sienā, lai pārbaudītu, vai viņa roka būs
(pietiekami stipra).
- (3) Tad viņš nogalināja vareno."

(99)

- (1) Mācekļi viņam sacīja: "Tavi brāļi un tava māte stāv ārā."
- (2) Viņš tiem sacīja: "Tie, kas šeit pilda mana Tēva gribu, ir mani brāļi un mana māte.
- (3) Tie ir tie, kas ieies mana Tēva valstībā."

(100)

- (1) Viņi parādīja Jēzum zelta monētu un sacīja viņam: "Cēzara ļaudis pieprasa no mums
nodokļus."
- (2) Viņš tiem sacīja: "Dodiet Cēzaram (lietas), kas pieder Cēzaram.
- (3) Dodiet Dievam (lietas), kas pieder Dievam.
- (4) Un to, kas ir mans, dodiet man."

(101)

- (1) "Kas neienīst savu [tēvu] un māti tā, kā es to daru, tas nevarēs būt mans [mācekļis].
- (2) Un kas nemīl savu [tēvu] un māti tā, kā es to daru, tas nevarēs būt mans [mācekļis].
- (3) Jo mana māte [...], bet mana patiesā [māte] man deva dzīvību."

(102) Jēzus saka: "Bēdas tiem farizejiem, jo tie ir kā suns, kas guļ lopu silē, jo tas neēd, ne ļauj lopiem ēst."

(103) Jēzus saka: "Svētīgs tas cilvēks, kas zina, kurā (mājas) vietā ienāks laupītāji, lai [viņš] varētu celties, savākt savu [pārvaldi] un apjozties, pirms viņi ieiet."

(104)

- (1) Viņi sacīja [Jēzum]: "Nāc, lūgšim un gavēsim šodien!"
- (2) Jēzus sacīja: "Kādu grēku esmu izdarījis vai kādā veidā esmu ticis pieveikts?
- (3) Bet, kad līgavainis iznāks no kāzu nama, tad gavēsim un lūgšim Dievu."

(105) Jēzus saka: "Kas pazīs tēvu un māti, tas tiks saukts par netikles dēlu."

(106) Jēzus saka:

- (1) "Kad jūs divus padarīsiet par vienu, jūs kļūsiet par cilvēka dēliem.
- (2) Un, kad jūs teiksit: "Kalns, pārvietojies!", tas pārvietojas."

(107) Jēzus saka:

- (1) "Valstība ir līdzīga ganam, kam bija simts avju.
- (2) Viena no tām nomaldījās, pati lielākā. Viņš atstāja deviņdesmit deviņas un meklēja vienu, līdz to atrada.
- (3) Pēc tam, kad bija pūlējies, viņš sacīja avij: "Es tevi mīlu vairāk nekā deviņdesmit deviņas.""

(108) Jēzus saka:

- (1) "Kas dzers no manas mutes, tas kļūs līdzīgs man.
- (2) Es pats kļūšu par viņu,
- (3) un viņam tiks atklāts apslēptais."

(109) Jēzus saka:

- (1) "Valstība ir līdzīga cilvēkam, kuram tīrumā ir apslēpta manta, (par kuru) viņš neko nezina.
- (2) Un [pēc] nāves viņš to atstāja savam [dēlam]. (Bet) arī dēls (par to) nezināja. Viņš pārņēma šo tīrumu (un) pārdeva [to].
- (3) Un tas, kas to bija nopircis, atnāca un, ardams zemi, [atrada] mantu. Viņš sāka aizdot naudu ar procentiem, kam vien vēlējās."

(110) Jēzus saka: "Tam, kurš ir atradis pasauli (un) kļuvis bagāts, jāatsakās no pasaules."

(111) Jēzus saka:

- (1) "Debesis un zeme saritināsies jūsu priekšā.
- (2) Un, kas dzīvo no dzīvojošā, nāves neredzēs."
- (3) Vai Jēzus nesaka: "Kas sevi ir atradis, tā pasaule nav cienīga"?

(112) Jēzus saka:

- (1) "Bēdas miesai, kas paļaujas uz dvēseli.
- (2) Bēdas dvēselei, kas paļaujas uz miesu."

(113)

- (1) Viņa mācekļi viņam sacīja: "Valstība – kurā dienā tā nāks?"
- (2) "Tā nenāks, to vērojot (un gaidot).
- (3) Viņi neteiks: "Redzi, šē!" vai "Redzi, tur!"
- (4) Drīzāk Tēva valstība ir izplesta pa zemi, un cilvēki to neredz."

(114)

- (1) Sīmanis Pēteris sacīja viņiem: "Lai Marija aiziet no mums, jo sievietes nav dzīvības cienīgas."
- (2) Jēzus sacīja: "Redzi, Es viņu pievilksu pie sevis, lai padarītu viņu par vīrieti, lai arī viņa kļūtu par dzīvu vīrieša garu, līdzīgu tev."
- (3) (Bet Es jums saku): "Ikviena sieviete, kas sevi padara par vīrieti, ieies debesu valstībā."

Evaņģēlijs
saskaņā ar Tomu